

שלוש הודאות

או

מדוע הם מודרים?

דניאל חנוך (47) הודה אחרי 35 ימי מעצר ברצח אביו ואף שיחזר את המעשה האב, פינחס חנוך בן ה-81, התגלה על-ידי הבן בחודש אפריל, בדירתו אשר בבת-גלים, ללא רוח חיים. הוא נרצח בי אכזריות, ראשו היה רצוף, וגרונו שסוע. כספו של האב, שהיה מצוי תמיד בי אבנט על גופו, ופינקסה-השבונות שלו נעלמו.

האב היה לכאורה רוקלסיגריות בשער נמל-חיפה, אך למעשה שלח ידו גם בסחר חשיש, ונהג להלוות כספים בריבית קצור צה. על גופו היו בכל עת סכומי-כסף גדולים במטבע זר.

האב היה אמור לנסוע עם בנו דניאל לארצות-הברית ימים אחדים לאחר יום-הרצח. באמריקה כבר חיכתה להם שרית, אשתו של דניאל. מישו סיפר לחוקרים כי האב ובנו רבו, והאב הודיע, כי לא יקח את דני עימו. דני עצמו הפסיד את כל כספו במישוקי-קלפים, והיה תלוי בי חסדי אביו. כל אלה הביאו את המישטרה לחשוד בבן (העולם הזה 2231).

הוא נעצר ונכלא בחדר-מעצר קטן ליד נמל-חיפה. התא שבו נכלא אינו שונה מכל בית-מעצר אחר. המיורנים שעל המיטות קרועים ומלוכלכים. ריח המחראה והלניול מחניק, מקקים מהלכים סביב סביב.

חלש

אופי

דני כובד מאולקוס, ולדבריו לא קיבל אולם מתאים לדיאטה הנחוצה לו. אחרי חודש ימים של חקירות ממושכות, שארכו לפעמים 16 ו-18 שעות ביום, נשבר דני הודה באשמתו.

אחרי שחתם על הודאה שכתב במו ידיו, הלך עם מומחי-המישטרה לדירת אביו ושם שיחזר את הרצח. הכל היה מוכן לפתיחת תיק באשמת רצח בבית-המיש-פט המחוזי בחיפה. כתבי-האישום הוגש, ודניאל הפך לנאשם.

ימים אחדים אחרי שהוגש כתב-האישום הופיע בהדרגה של מפקד-מחוז חיפה, אבי רהם תורגמן, אחד השוטרים שעסקו בי חקירת דניאל. הוא סיפר כי ראש צוות החקירה המיוחד, מפקח ישראל מיורחי, הוא אשר כתב את ההודאה בעצמו. ואחר כך הכתיב אותה לדניאל, שחזר עליה בי כתב-ידו. לפני ואחרי שכתב את ההודאה אמר דניאל כי הוא חף-משפט. השוטר גם סיפר, כי השיחזור היה פרי עזרתו של מיורחי, אשר הורה לדניאל היכן לעמוד ומה לעשות.

למרות שדניאל לא הוכה ולא השתמשו כלפיו באלימות, שוכנע תורגמן כי ההודאה לא התקבל בבית-המשפט, ולכן פנה לתור בעת וביקש ממנה לחזור מהאישום. 55 יום אחרי מעצרו שוחרר דניאל מבית-הסוהר.

כאשר נשאל מדוע הודה ברצח שלא ביצע, אמר דניאל: „לא יכולתי לעמוד בלחץ. אני לא רגיל להיות בבית-סוהר. החקירות שיגעו אותי. השוטרים הפעילו עלי לחץ פסיכולוגי. לא הייתי יכול עוד בתא הזה. גם האולקוס שלי עלה לי עד הצוואר, ולא קיבלתי אוכל מיוחד לחולי אולקוס. החוקרים הבטיחו לי שאם אודה הם יעברו אותי לבית-מעצר יותר נוח, ושככלל יהיה לי יותר טוב בחיים. החלטתי להודות, ולהוכיח בבית-המשפט שאני צודק.“

המילים האחרונות הן המפתח לנפשו של דניאל. פסיכולוג המישטרה, צבי ידין, שנקרא במהלך החקירה על-ידי תורגמן לתת חוות-דעת אם דניאל הוא אדם הי יכול להודות ברצח שלא ביצע, השיב על כך בחיוב מוחלט.

דניאל הוא חלש-אופי. הוא נתקף בהלם עז בהיתקלותו הראשונה עם תנאי המעצר. פיתוי, שאם יודה יועבר למקום אחר שבו תנאים נוחים יותר, השפיע עליו. לדברי הפסיכולוג, דניאל הוא מסוג האנשים הי דואגים לפתור בעייה מיידית ללא מחשבה על העתיד, וכך פתר בהודאתו את בעיית תנאי-המעצר, ואת שאלת אשמתו השאיר למועד מאוחר יותר בבית-המשפט.

ההודאה

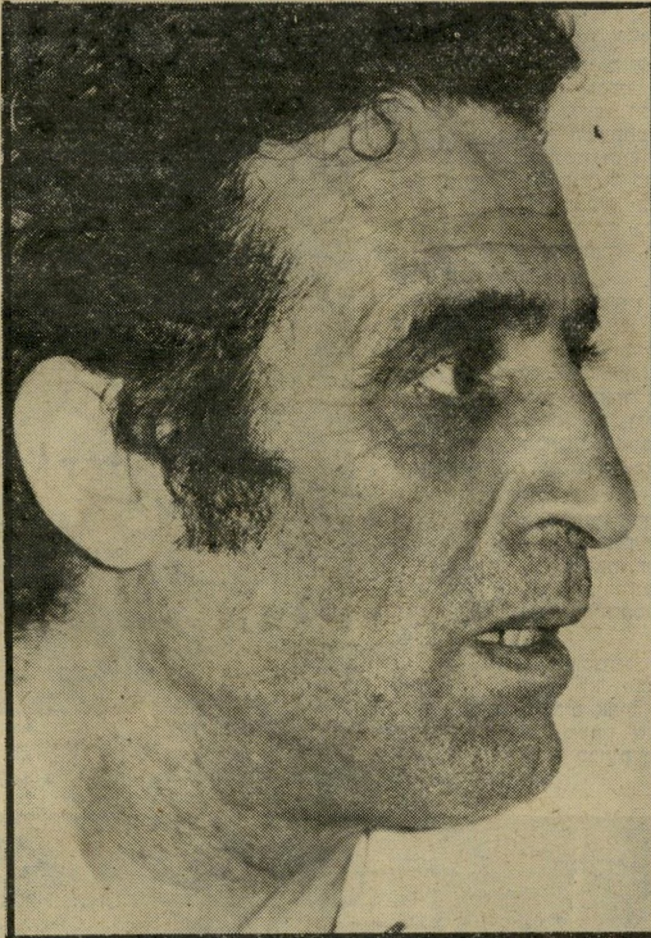
השלישית

דני קדין מרציאנו (28), פרוצה יפו-אית, נמצאה מתה ליד שער 12 של

שהטיל חיתיתו על בן-כפרו החלש. הוא היה מתקלט בו, מעליב אותו ומבייש אותו בכפר. הוא סיפר לכל כי סעיד מסתובב עם יהודיות מכוערות, ואינו מצליח למצוא לעצמו בחורה בין בנות-הכפר. בחייו של השומר לא העו סעיד לפצות פיו. הוא סבל בשקט את כל העלבונות והמרורים. אפשר רק לשער כמה נקמות נקם בליבו, וכמה פעמים עשה חשבון עם שווא-נפשו. כאשר נהרג ענבוסי שיכ-נע סעיד את עצמו בקלות כי הוא נקם סוף-סוף את ניקמתו. ריגשי-האשמה הי אמיניים, שנבעו מהרצח הדמיוני, הם

בשנת 1977 נרצח עובד בתחנת-הדלק הטייריס, מול המכון המטאורולוגי. הוא נרצח בעת שוד מזויין שבוצע במקום. המישטרה עצרה שני צעירים ערביים, בני-דודים. סלמן („בוועז“) וחסן אבו מדי-ג'ם. המישטרה החלה בניהול משאומתן עם בוועז, להפיכתו לעד-מדינה אם ישתף פעולה. הוא שש לעזור וגילה כי היה שותף גם לרצח אחר, שבוצע בשנת 1975. הוא היה שותף לרצח השומר ענבוסי. בניהוד הובאו לדין על שתי הרצי-חות ועל מעשי-שוד שונים. אך סניגוריהם, מאיר זיו וחיים קאזיס, גילו במהלך

השומר הערבי לוטפי ענבוסי נרצח לפני ימים ספורים בילבד, וכבר היתה בידי החוקר איסר בראשי הודאה מלאה וחתומה. אנשי-המישטרה היו מריר צים. הם פיענחו את הרצח שאירע במיפ-על-המתכת בחולון במהירות וביעילות. היה זה בחודש אוגוסט 1975. בעיקבות מידע, עצרו השוטרים ימים אחדים אחרי הרצח את סעיד מאג'ד-אללה, בן כפרו של הנרצח. הם חקרוהו ימים אחדים ללא כל תוצאה. הוא הכחיש כל קשר לרצח, אבל הסכים ללכת לבדיקה במכונת-אמת. הי מכונה הוכיחה כי סעיד משקר. אז התי-

משוחרר-בני-אישום חנוך
כאבים של אולקוס

מזוכה-מרצח עיסא
בעיטות באשכים

אשר השפיעו על תוצאות מכונת-האמת. היא גילתה את האמת הדמייונית של סעיד, ולא את האמת האובייקטיבית. גם ההודאה שמסר נבעה מאותם מקורות נפי שיים.

ההודאה

השניה

פעם הראשונה בישראל ביקשה המישטרה את הפרקליטות לבטל כתב-אישום ברצח, שהוגש על פי הודאי-תו של הנאשם.

החקירה כי בעצם הודה כבר סעיד ברצח לפני שנים. הסניגורים רצו לבטל את הודאות מרשיהם, וטענו כי גם הודאות אלה נסחטו בכוח ואיומים, ואינן שוות יותר מאשר הודאתו של סעיד, אשר נתגלתה ככזבת.

אבל הפעם היו לפני בית-המשפט ראיות חותכות כי השניים אכן ביצעו את הרצח. הם הורשעו, ונידונו למאסר-עולם. מדוע הודה סעיד ברצח בן-כפרו, רצח שלא היה אשם בו?

התשובה לכך התגלתה תוך חקירת מע-רכת-היחסים שהיתה בין השניים לפני הי רצח. הסתבר כי השומר היה גברתן אלים,

חילו החוקרים לחקרו ברצינות ותוך זמן קצר הודה סעיד בכל. הוא סיפר כי הוא הרוצח והסכים ללכת לשיחזור הרצח בי-חצר המיפעל.

השיחזור גרם הלם לשוטרים. החשוד לא ידע כלל כיצד בוצע הרצח. הוא סיפר כי חדר למיפעל אחרי שטיפס על גדר, ואילו הרוצחים האמיתיים פרצו את שער המיפעל במשאית, ואחר כך רצחו את הי שומר. גם תיאור ביצוע הרצח עצמו לא תאם את המציאות. לשוטרים לא היתה ברירה. הם ידעו כי ההודאה והשיחזור לא יעמדו בבית-המשפט. על כן שיחררו את סעיד והמשיכו בחקירה ללא תוצאות.